

Staly se symboly počátku nacistického zla. Před 85 lety schválila třetí říše norimberské zákony a novou vlajku

ct24.ceskatelevize.cz/svet/3184176-staly-se-symboly-pocatku-nacistickeho-zla-pred-85-lety-schvalila-treti-rise-norimberske

Adolf Hitler se stal v roce 1921 vůdcem německé nacistické strany. Byl přesvědčen, že strana potřebuje výrazný symbol, kterým by se mohla lehce identifikovat. Pod vedením Hitlera si zvolila za hlavní znak svastiku, která byla od nejranějšího pojetí považována za pozitivní a povzbuzující. Obrácená svastika – hákový kříž – byla pak umístěna uprostřed červené vlajky s bílým kruhem. Vlajka měla reprezentovat nacistický boj a také sloužit jako vysoce účinný stranický plakát.

Svastiku nacisté vybrali, protože podle nich vizuálně představovala jejich cíl rasové čistoty v Evropě. Věřili, že „čistý“ germánský lid pocházející z árijské rasy byl nadřazený ostatním. Podřadné rasy a národy měly být zlikvidovány.

Červená vlajka s hákovým křížem se tak od dvacátých let stala oficiálním znakem nacistické strany. Potom, co Hitler získal v roce 1933 moc od kancléře Hindenburga, se tehdejší demokratická Výmarská republika proměnila v diktátorskou třetí říši. Vlajka nacistické strany se pak stala i státní vlajkou Německa. Oficiálně byla přijata 15. září 1935, kdy ji schválil nacisty ovládaný parlament.

Společně s novou vlajkou byly ve stejný den přijaty i norimberské zákony, které se staly prvním krokem nacistického pokusu o vyhlazení židovské menšiny.

Odkaz

[Synagogy v ohni, ztráta majetku a deportace. S protektorátem už Židé na českém území nebyli před nacisty v bezpečí](#)

Protižidovské zákony

Nenávist vůči židovské menšině byla od počátku součástí národně socialistické ideologie. Přesvědčení o odpovědnosti Židů za hospodářský i morální úpadek Německa se v ní snoubilo s pseudovědeckými teoriemi o nerovnosti lidských ras, k jejichž významným propagátorům patřil v Německu žijící Brit Houston Stewart Chamberlain.

Protižidovský teror měl zpočátku podobu živelných akcí a opatření, která Židy vylučovala z výkonu některých profesí. Nacisté ale chtěli dodat represí formální legitimitu. Zákon o říšském občanství určoval, že statut občanů mohou mít pouze osoby „s německou nebo příbuznou krví“. Všichni ostatní se stali „státními příslušníky“ bez politických práv. Zákon na ochranu německé krve a německé cti pak zakazoval sňatky mezi Židy a árijskými Němci a také jejich mimomanželský styk.

Rozhodujícím kritériem pro stanovení židovského původu byla příslušnost prarodičů posuzovaného člověka k židovské náboženské obci. Na tomto základě byly rozlišovány tři kategorie obyvatel: osoby

německé a příbuzné krve, Židé a míšenci. Lidé označovaní těmito rasistickými zákony jako míšenci byli děleni do dvou kategorií podle míry „židovství“.

Odkaz

Hrůzy holocaustu se projevují na lidském mozku i po třech generacích, ukazuje výzkum profesora Rektora

Takzvanými míšenci prvního stupně byli lidé, kteří měli dva židovské prarodiče a nebyli členy židovské obce ani nežili v manželství se Židem. Měli obdobná práva jako „rasově čistí“, ale vztahovala se na ně některá omezení, mohli si třeba vzít jen osobu spadající do téže kategorie. O něco benevolentnější byly zákony k míšencům druhého stupně, tedy lidem s jen jedním židovským prarodičem. Ti nemohli vykonávat některé profese, ale v zásadě byli považováni za „způsobilé k integraci“.

Principy norimberských rasových zákonů byly za války uplatňovány i na okupovaných územích. V protektorátu Čechy a Morava byly poprvé použity v Nařízení říšského protektora o židovském majetku, které bylo vydáno 21. června 1939. Opatření zakazovalo Židům svobodně nakládat s vlastním majetkem a do čela jejich firem dosazovalo nucené správce.

Právní zakotvení diskriminace Židů a dalších skupin obyvatelstva – například Romů – představovalo významný milník na cestě, jež vyvrcholila fyzickou likvidací těchto menšin. Počet Židů z Německa a okupovaných zemí, kteří byli zavražděni ve vyhlazovacích táborech, při pochodech smrti nebo trestných akcích, je odhadován na 4,5 až šest milionů osob.

Odkaz

Smrt si říká Osvětim